

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3915/2023
13.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Марије Терзић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Згерђа, адвокат из ..., против туженог ДОО за рибарство и искоришћавање вода „Риболовачки савез Војводине“ са седиштем у Новом Саду, чији је пуномоћник Игор Захировић, адвокат из ..., ради поништаја и реинтеграције, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2564/23 од 26.06.2023. године, у седници одржаној 13.02.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2564/23 од 26.06.2023. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2564/23 од 26.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Панчеву П1 504/20 од 17.03.2023. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог број .. од 19.08.2020. године као незаконито и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и распореди на послове рибочувара и обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 153.750,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца да се обавезе тужени да му плати трошкове другостепеног поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог да се обавезе тужилац да туженом плати трошкове састава одговора на жалбу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

У правноснажном окончаном поступку, утврђено је да је тужилац запослен код туженог на пословима рибочувара, да према члану 7 Уговора о раду од 25.09.2017. године, послови рибочувара обухватају обилазак дела рибарског подручја за који је задужен, да врши контролу и надзор над законитошћу спортског и привредног риболова, открива рибокрадице и незаконито постављене алате које записнички одузима и предаје надлежном органу, да свакодневно води евиденцију дневних активности коју са записницима и потврди о заплени и извештајима рибара о улову месечно доставља референту рибарства, да обавља и друге послове које му наложи директор или референт рибарства из делокруга чуварске службе. Тужиоцу је отказан уговор о раду на основу решења туженог бр. .. од 05.08.2020. године, јер је учинио повреду радне обавезе утврђене одредбом члана 54. став 2. тачка 1. Правилника о раду, односно одредбом члана 25. став 2. тачка 1. уговора о раду, због несавесног и немарног извршавања радних обавеза. Запослени код туженог ББ, ВВ и ГГ, заједничким радом приликом ванредне контроле подручја за које је тужилац задужен 08.07.2020. године пронашли су седам сенкера који нису били сакривени и који су били постављени уз десну обалу Тамиша, код канала Међа, што су саопштили тужиоцу. Записником туженог од 08.07.2020. године, констатовано је одузимање седам сенкера, на локацији Међа, односно делу терена између Јабукe и Глогоња, сенкери су данима раније били на истој локацији, због чега је било очигледно да тужилац није обавио преглед тог дела терена јер су сенкери већим делом били уочљиви и постављени уз десну обалу. Поновљеном контролом терена од стране ББ и ГГ, 16.07.2020. године, пронађена су још два сенкера. Такође, дана 02.08.2020. године, ГГ је обавештен од риболоваца да је тужилац одузео мередов и куку и да је риболовцу писао пријаву иако није имао никакав улов, при чему је риболовац питао ГГ да ли је кука као помоћно средство забрањена за коришћење и ако јесте по ком закону. Осим наведеног, тужилац није по упутствима послодавца за попуњавање записника исте попунио, нити је сачињавао изјаве, иако му је позната чињеница о нужности ових радњи.

На основу утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи решење туженог које је предмет спора, позивајући се на одредбе члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду и члана 25. став 2. Уговора о раду.

По налажењу Врховног суда правилно су нижестепени судови применили материјално право.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом чини повреду радне обавезе ако несавесно или немарно извршава радне обавезе.

Одредбом члана 25. став 2. Уговора о раду прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то (тачка 1), ако несавесно или немарно извршава своје обавезе.

Одредбом члана 54. став 2. тачка 1. Правилника о раду туженог, наведено је да друштво може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе ако несавесно или немарно извршава радне обавезе.

Имајући у виду цитиране законске одредбе и по налажењу Врховног суда, оспорено решење о отказу уговора о раду од 19.08.2020. године је законито, с обзиром да је тужилац учинио повреду радних обавеза које су му стављене на терет, а које

радне обавезе је према утврђеним чињеницама несавесно и немарно извршавао и поред упозорења од стране рибочувара да су на његовом терену постављени сенкери, јер исти није проналазио а могао је, с обзиром да су у два наврата у кратким временским размацама исти пронађени од стране рибочувара који су извршавали контролу терена и ово записнички констатовали, да је тужилац немарно извршавао радне обавезе и у погледу попуњавања записника и сачињавања изјава, иако му је позната чињеница о нужности ових радњи пошто је био присутан на састанку 12.06.2020. године који је и организован ради упознавања са начином и значајем извршавања ове радне обавезе.

Неосновани су наводи у ревизији тужиоца да оспорено решење не садржи чињенични опис радње и време извршења дела који су наведени у решењу. Супротно наводима ревизије, конкретним решењем утврђено је време, место и начин извршења повреда радних обавезе са позивом на конкретне доказе којима су утврђене повреде радних обавеза од стране тужиоца.

Без утицаја су на другачију одлуку суда наводи истакнути у ревизији да тужиоцу није омогућено да учествује у поступку ванредне контроле, јер је логично да тужилац не буде обавештен, с обзиром на сам циљ и сврху контроле.

Како је тужиоцу законито отказан уговор о раду, тужени није у обавези да тужиоца врати на рад на основу члана 191. Закона о раду, због чега је правилно одбијен и захтев тужиоца за реинтеграцију.

Из наведених разлога Врховни суд је применом одредби члана 414. ЗПП, одбио ревизију тужиоца као неосновану.

Како је ревизија тужиоца одбијена као неоснована, одбијен је и захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, као и захтев туженог за накнаду трошкова насталих поводом састава одговора на ревизију, јер исти нису нужни за вођење овог поступка, па је на основу члана 153. и 154. став 1. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић